

[Lange.]

derkorn, og vi bruger den kun, fordi vi gennem den skiftende Afgift dækker over, at den er saa urimelig dyr — vi gør det til Skade for vor Økonomi og til Skade for Kornfonden, som derved ingen Afgift faar.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at Smørafgiften, som jeg havde fremdraget, var et meget slet Eksempel. Den højtærede Landbrugsminister er nu altid saa stærk i at karakterisere sine Modstandere. Jeg synes ikke, det er et slet Eksempel. Jeg vil i Virkeligheden akkurat det samme som den højtærede Landbrugsminister, der jo selv sagde, at naar Smørprisen er saa lav, som den er, er det nødvendigt at kalde nye Købere frem. Det er netop det, som ogsaa vi sigter imod, naar vi ønsker den faste Afgift, idet vi siger, at naar Smørprisen gaar saa overordentlig langt ned, som Tilfældet er i Øjeblikket, maa der gennem Svingninger i Smørprisen kaldes nye Køb frem, enten gennem nye Købere eller gennem forøget Forbrug hos de hidtidige Købere. Den Fremgangsmaade, som den højtærede Landbrugsminister antydede, forstaar jeg ikke — jeg ved ikke, om vi kan vente et Forslag i den Retning. Jeg ser ikke, hvorledes man skulde kalde nye Købere frem ved maaske at give dem en lavere Pris. Paa hvilken Maade vil man bære sig ad med at skabe en Ordning, hvorved de, der hidtil har brugt Smør, skulde betale en høj Pris, medens de, der hidtil ikke har købt Smør, skulde have Smørret til en lavere Pris?

Den højtærede Landbrugsminister gik stærkt imod en Korntælling og ansaa den for ganske overflødig ud fra den Opfattelse, at Landmændene faar de Priser, som Kornloven har forudsat. Men det er jo netop det, der ikke er sket. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Jo). I hvert Fald ikke den Pris, som den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) mener, at man maatte have forudsat. Ganske vist pegede vi ogsaa paa, at saaledes som Kornloven var formet, kunde man ikke faa de Priser, der fra anden Side var forudsat, men givet er det da, at hvis vi har alt for meget Korn her i Landet, hvis der ligger store Beholdninger af udenlandsk Korn og der kommer en stor dansk Kornhøst paa Markedet, som der ingen Afsætningsmuligheder er for, da Beholdningerne er for store, kan det ikke nytte noget, at der staar i en Lov, at vi skal have en saadan Minimalpris, for saa vil det store Udbud og det lille Forbrug nødvendigvis bevirke, at Priserne gaar ned, og det vil ikke være muligt for Landmændene at faa de Priser,

som den højtærede Landbrugsminister mener, at man efter Loven kunde forudsætte — og den højtærede Landbrugsminister vil ikke være i Stand til at rette paa dette Forhold.

Naar den højtærede Landbrugsminister i Dag som ved tidligere Lejligheder taler om Godsejersækken, der aldrig bliver fuld, og taler, som om det fra vor Side kun var Meningen at begunstige en enkelt og meget lille Samfundsklasse, ved jeg ikke, om Landbrugsministeren selv tror paa, hvad han siger, tror paa, at det, vi forfægter, kun er noget, som har Interesse for en ganske lille Kreds af Landmænd. Forholdet er det, at større og større Kredse inden for Landbruget er klar over, at en Kornpris, der gør det rentabelt at dyrke den danske Jord, ikke alene er af Interesse for nogle faa store Landbrugere, men i Virkeligheden er af Interesse for hele det danske Landbrug. Det, at man gør denne Produktion rentabel for Landbruget, er ogsaa det eneste, der kan berettigede til at give de mindre Landbrugere saa stor en Fordel af den Produktion, som hidtil har været det mest lukrative, nemlig Svineproduktionen. Kan man gøre det muligt for det kornsælgende Landbrug at afsætte sine Produkter til en rentabel Pris, saa er man berettiget — det har vi aldrig benægtet, vi har selv været dem, der først fremsatte den Tanke — til at give det lille Landbrug en Begunstigelse med Hensyn til Svineproduktionen. Men ogsaa kun under den Forudsætning kan man paa et retfærdigt Grundlag give det lille Landbrug denne Begunstigelse.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, spurgte mig, om jeg vilde være med til at gøre Kornprisen rentabel. Jeg maa være enig med den højtærede Landbrugsminister i, at man maa spørge, hvad der forstaas derved. Vel kan man maaske nok udregne et Gennemsnitstal — jeg gad i øvrigt se, hvorledes det var udregnet —, men om det er rentabelt at dyrke Korn, afhænger naturligvis af den Gæld, der skal forrentes af det paagældende Areal, af de Skatter, der skal svares deraf, og af den Arbejds løn, der skal erlægges for de præsterede Ydelser enten af købt Arbejdskraft eller af Familien selv. Men det afhænger i endnu højere Grad end af alt dette af det Antal Fold, der kan avles paa Jorden. En Jord, der giver 20 Fold eller derover, er lettere at gøre rentabel til Korndyrkning end en jysk Hedejord, som maaske giver 9—10 eller 11 Fold, og Korndyrkningen er jo mere end dobbelt saa rentabel, hvis man kommer op til det dobbelte Antal Fold, fordi